

Fra Bengt Strindahl

5. febr. 1950.

Herr kullskapellen Jon Johnson,

Oslo.

100052

Deres "drøftelser av religiøse spørsmål" i Kringkastingen den 2. ds. virket oppkonstruert og uekte og nærmet seg uanertiden det rene tøv.

Som for eksempel påstanden om at mange "iriterer seg over Jesus". Det er ikke sant!

Om det muligens skulle finnes en eller annen abnormt amoralsk andelig undermåler som gjør det vet jeg jo ikke, men at det skulle være et problem som berettiger til omtale og diskusjon i Kringkastingen er grepet ut av luften.

Jeg har i hele mit liv ikke truffet ett eneste menneske som har irritert seg over Jesus. Og i disse dager har jeg spurt en lang rekke mennesker om de noengang skulle ha hørt om noen som iriterte seg over ham, men ingen hadde noenlunde hørt om et slikt tilfelle.

Jeg anser det derfor som et oppkonstruert problem som ikke eksisterer - et påfunn som formentlig var tenkt å skulle virke særlig dypt. En slags nyhet og treffer som ingen hadde behandlet før dem. Noe som bare de hadde forstått.

Selv de minst kristelig innstilte normale mennesker anerkjenner fullt ut Jesu godhet, kjærlighet, mildhet og offervilje selv om de kanskje sjelden tenker på det.

En annen ting er det, at mange mennesker iriterer seg over mange prester.

Toppen nådde De imidlertid da De sa noe slikt som: "Kristendommen er som en andelig hjemmefront". Har man hørt maken til selvgodt tøv? Hvad man enn måtte mene om hjemmefrontens metoder - kristelige var de i hvertfall ikke. De kristne grunnsetninger blev kastet overbord uten skruppler under full medvirkning av de fleste prester.

Det skulle ikke forbause meg om De i neste religiøse radiodrøftelse "opphøyet" Jesus til hjemmefronthøvding.

Arbeidsgut